

המעשה הוא העיקר

פרשת שקלים נתינה לצדקה

א. הוראה למעשה בפועל מפ' שקלים: שיש להוסיף בנתינת הצדקה, שהרי בצדקה יש כמה דרגות: מעשר, חומש, "כל אשר לאיש יתן וגם נפשו" ו"ולתת באופן ד"כל אשר לאיש וגו'" שהשקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשתיכם"³.

ב. נתינת הצדקה צריך להיות באופן ד"מכס קרבן לה", כביאור אדמו"ר הזקן על פסוק זה⁴, שנותן כל מציאותו לה, שנתינת הצדקה וגמ"ח צריך להיות באופן שמכניס בזה כל עשר כחות נפשו, שנוסף להעשי' בפועל, חושב ומדבר עד"ז כו"⁵.

ג. להחליט בזה עוד בשבת [שקלים] זו, [ודוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחודשים]⁶, וגם להתחיל בזה כגון ע"י נתינת מאכל ומשקה [וברוחניות – ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת]⁷ וכיו"ב.

וזאת למדעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדיות על 278-9: "נתינת השקלים ענינה – צדקה, כמבואר ב"מ בדברי חז"ל... ובפרט בזמן הזה [כשאין נהגין במצות שקלים] נמשך עיני השקלים במצות צדקה. וכידוע מנהג ישראל "ליתן קדם פורים מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, וזכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר" – שזהו ענין הצדקה בפשטות.

(2) וראה ש"פ ויקהל, פ' שקלים, ל"ה אדר א' תשל"ב - שיחת קדש על 805: "ומזה מובן לענינו, שמכיון שההוראה היא מנתינת השקלים שהיתה לצורך הקרבנות "לכפר על נפשתיכם", הרי מובן, שגם ההוראה צריכה להיות על-דרך-זה – נתינת הצדקה באופן ד"כל אשר לאיש יתן בעד נפשו".

(3) חלק [תקציר, מוגה] משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים, ל"ה אדר א' תשל"ב (השיחה האחרונה ששמעו לע"ע ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח) – סה"ש ע' 441.

(4) ראה בשיחת קדש שם על 807: "[ולאחר חלוקת המשקה וכו'] - שיחה ד' - כאמור לעיל, שבנמנדו בש"פ שקלים הרי הלימוד וההוראה שצריכים ללמוד משבת זו בנוגע למעשה בפועל הוא – להוסיף בנתינת הצדקה. ונתינת הצדקה צ"ל באופן ד"מכס קרבן לה" (ושלמה פרים שפתינו), כביאור אדמו"ר הזקן בדרושו שלו על פסוק זה".

(5) חלק פ"ט משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים: מפרשת שקלים: נתינת מחצית השקל היתה בשביל קרבנות ציבור, וידוע ביאור אדה"ז בפרוש הפסוק, "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" שכדי שהאדם יתקרב לה' הוא ש"מכס קרבן לה", שנותן כל מציאותו לה'. ומזה מובנת ההוראה למעשה בפועל שנתינת הצדקה וכו".

ראה שיחות קדש שם על 805: "הן במחשבה – שהוא פועל בעצמו שכל מחשבתו במשך כל היום תהי' דרויה אך ורק בהענין דאהבת ישראל, הן בדיבור – כפסק דין אדמו"ר הזקן ש"נבן לומר הריני מקבל כו", בדיבור דוקא (כולל גם הכוונה שבזה, מחשבה, עכ"פ – הכוונה דהפירוש הפשוט שבזה), הן במעשה, והוא העיקר – מעשה הצדקה בפועל, "כל אשר לאיש יתן בעד נפשו".

(6) ראה שם בשיחת קדש על 805-6: "ועוד ועיקר שתיכף ומיד מקבלים החלטות טובות בכל האמור, דוקא החלטות מדוייקות לפרטים, והחלטות חדשות ובכחות מחדשים, שהרי בכל רגע ורגע נעשית התהוות כל העולם על ברואי כולל כאר"א מבני ישראל – באופן חדש ממש מהאין האמיתי, וממילא מובן, שגם ההחלטות בענין הצדקה צריכות להיות באופן חדש לגמרי. ועד לצדקה שכוללת בתוכה גם את הענין דגמילות-חסדים (שלמעלה מצדקה), כמדובר כמה פעמים".

(7) ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר תנש"א – התוועדיות על 287: "ההוראה לפועל... שבת שקלים ושבט מברכים אדר (שנקדו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביבינו") – צריכים לעורר אצל כל אחד ואחד להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות – בממון גשמי, ואכילה ושתי' גשמית, והן ברוחניות – ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב. ועוד וגם זה עיקר – בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה האבן יקרה בכתי' המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) – על ידי הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על לימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורה החסידית, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהבנה והשגה, שזה מתאחד אצלו ביחד עם נגלה דתורה. ונוסף על הלימוד בעצמו – גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות".

פרשיות תרומה תצוה (תשא) הוספה בהשעור חומש דשבועות אלו

א. לפרסם בכל מקום ומקום⁸: שבהשבועות של פרשיות⁹ תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא¹⁰], [שבהם נתבארו הציוויים דמעשה המשכן וכו'] כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירושי חז"ל בתושב"ע פ"י¹¹.

ב. [הנ"ל הוא] (עכ"פ מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיו"ב¹²]. שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי¹³.

ג. ומה טוב – לתרגם (עכ"פ חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם¹⁴.

ד. כשקוראים¹⁵ בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – ה"ז צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבנות וכו"¹⁶.

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו"¹⁶.

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא כמעשה בפועל¹⁷, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה,

(8) "...ובהמשך לזה – באה הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום".
(9) "שבפרשיות אלו [שם הערה 93: משא"כ בפרשיות ויקהל פקדי שחזר ושנה בנוגע להעשי' בפועל] נתבארו כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'".

(10) הערה 92: "הציווי דעשיית כיור וכונו, ומעשה הקטורת".

(11) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדיות על 316-7. ובהערה 94 שם: "נוסף על פירושו רש"י, פשוטו של מקרא – גם הלימוד על"ד הדרש וכו'".

(12) הערה 95 ובפנים שם: "כפי שנלקטו בספרים [ואין צורך לחפש בספרים], "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".

(13) שם: "...ומהמעלות שבזה: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שע"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חזר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאילו הם עסוקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".

(14) שם על 317.

(15) ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדיות על 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד והוראה בפועל בעבודת האדם, ואכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לדורות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

...מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדרונו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" [וי"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבני ביהמ"ק השלישי וכל העינים שבאים עם ביאת המשיח]. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבנות (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל ל"כהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם".

עאל"כ בדרונו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, דרב רביר שדרונו הוא הדור האחרון דהגלות, והדור הראשון דהגאולה.

ובפרט כשממצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו'".

(16) שם 334.

(17) הערה 67: "ובפרט שלל"ל ההלכה שמעשה גדול (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבדה עתה בתור הכנה להגאולה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות ורה"ת ר' אליעזר בן חז' דרימל שיחי' טוירן, ליום הולדתו, ש"ק פ' בשלח, ט"ב שבט, לשנת ברכה והצלחה בגוי'ר

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממהרים עוד יותר – את הגאולה¹⁶.

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד הל' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה¹⁶.

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה', ומקדש נצחי – ע"י השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שע"י מתאחד הדבר ביחוד "נצחי למעלה", עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקב"ה¹⁸.

להוסיף בהג' קוין במשך פ' תצוה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום האפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹⁹, החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה²⁰.

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר היות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה בכוונה ובהידור כו'²¹.

ו' אדר - יארצייט של הרה"ת הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי²²

א. בקשר עם יום זה, (שבת פ' תרומה), ו' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בז' אדר²³.

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמוד דברי תורה" (כמדובר כמ"פ לאחרונה)²³.

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוסיפו בתפקידם: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות, וגם – להוסיף בעבודתם ד"נרות להאיר", להפצת המעיינות חוצה²³.

18) שם 5-334: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינת מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמי (וכי"ב) מצוה של הקב"ה".
19) "שמתברך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכ"ו".

20) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע" 333: (בנוסף לשיעורים הרגילים שלו) בל הקוים: (כנגד זהב וכסף וחושות), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינת כפילים בערב שבת".

21) "וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (ובפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יביא בראי גם הוספה בקיום המצוות בהידור בכלל, כולל, כמובן, במצווה כללית ד'אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיחידות והפצת המעיינות חוצה".

22) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"ח – התוועדות ע" 335: "ו' אדר [א], יום היארצייט של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ליר"ר ועד הפועל דשיבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ת הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי, דחב"נ כ"ק אדמו"ר מהור"צ ל"ע, וגיסו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א המו"ל".

23) שם ע" 338.

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (ע"פ הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתוועדות החסידותיות [בשמחה²⁴] (בנוסף להתוועדות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנ"ל²³.

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו בשנה מעוברת

א. שבעה באדר [ראשון²⁵] – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשו"ע, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד עיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי".

ב. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים חיים" אלא גם להביא זאת לידי פועל בפשטות באופן ד"והוי עמו – שהלכה כמותו²⁶.

ג. אף שלא ראינו בחב"ד²⁷ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו'²⁸ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה²⁹.

ד. שבעה באדר (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התוועדות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעיינות חוצה וכו'³⁰.

24) שם ע" 341: "ולהעיר מהידוע גדול המעלה דהתוועדות חסידית – כדברי רבינו הזקן ש"פתיקא משמיא שמיא נחיתא" שבכחה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובוה נכלל גם ההוספה בענין השמחה – התוועדות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתכם אלו השבתות", ועאכ"כ ביום הש"ק בחדש אדר, אשר, "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובפרט כשנמצאים לאחר הכניסה (התחלה) דחדש אדר, שישנה כבר ששה ימים בחדש אדר, ומיום ליום הולך וניתוסף בענין השמחה".

25) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע" 337: "עיינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע" 324 ובהערה 2.

26) שיחת אור לז' אדר ראשון תשל"ב – שיחת קודש ע" 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלידת משה, ושנת המאה ועשרים שלו), ה' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלוח אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"י מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת – האם באדר ראשון או באדר שני? יש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום... ואזי הענין ישנה בכפילים, ב' פעמים שבעה באדר – "שבעתיים".

27) שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח הערה 5 – התוועדות ע" 388: "אף שנשיא תב"ד לא היו אמורים תחנן בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי בהיכ"ס דחב"ד (ראה לק"ש חט"ז ע" 351 הערה 79)".

28) "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

29) תשמ"ח שם ע" 388: "להוסיף בעניני... כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון דגלות, יש להשתדל ביותר וביותר לנצל כל הזמנות וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עז בכל עניני טוב וקדושה. ובחדשה יתירה בשנה זו – שנת הקהל, ושנת תשמח וכ"ו". עיי"ש עוד על השנה.

30) משיחת ל"ד תשרי תש"נ – התוועדות ע" 245: "...ענין ה"ל מודגש במיוחד לפי מנהג החסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כ"ו. וכמודגש במיוחד ע"ג – כשיהיה מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דצדקה, ועושים ביחד "סיום" על ענין שבתורה... ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכ"ו".

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדות ע" 392: "בפשטות – בשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתוועדות דכ"ק מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שאהוב אוהב", ובפרטיות יותר א' אהבות, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אליעזר בן חיי דדייקל שיחי טוירן, ליום הולדתו, ש"ק פ' בשלה, ט"ו שבט, לשנת ברכה והצלחה בגוי"ר

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד